

Publicerad 2013-08-02 22:18 av Yrre

Vida, liv ter sig så.

Beslutsamt hävde hon andetagen som gavs där en senkommen kväll i Augustinatten. Vart ett av dem fyllde lungorna med livgivande näring.

Hon förflyttade sig beslutsamt längs stigar som intet var vägvisande utan bara

hade sitt där i rekvisitan.

Som om skog har en ändelse, ett slut, ett vidare.

Därsom fågelsången gav en föreställning och pianot drev sitt ljud i moll.

Vilka vägar var senkomna och vilka tog tag i kroppen, bände den fram och bakåt, som en lerklump på drejarens bord

Hon höll sitt mot dagens rodnad och minns hur hon vandrat stilla,

den vandringen, de andetagen, det livet.

Vida,

Hur ska man annars andas?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten